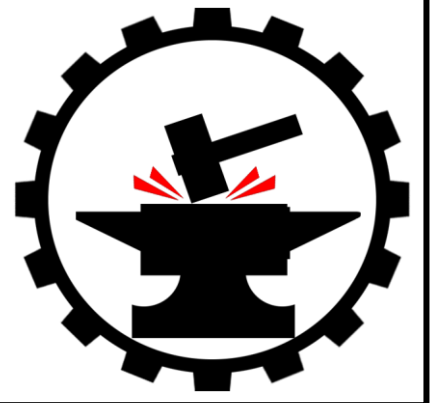

Metal İşçisinin Sesi

Sayı: 3

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ SERMAYEYİ YENECEK

İşsizlik, yoksulluk, iş cinayetlerinde ölümler... İşçi sınıfının başından eksik olmayan musibetler. Ama işçi sınıfının olduğu yerde mücadele de var. Direnişler, sendikal örgütlenme çabaları ve grevler işçileri birleştiriyor, birleşen işçinin gücünü gösteriyor. Belki her mücadele kazanamıyor ama kazananlar sadece mücadele edenler. Mücadeleyi ve dayanışmayı büyütmek ve birliği güçlendirmek gerek. Biliyoruz ki birleşen işçiler yenilmezler!

İşçi hareketinde deprem!

Bursa'da Bosch işçisi Türk-Metal'den Birleşik Metal İş Sendikası'na geçti!

Akın akın geliyor işçiler. Bursa'nın Orhangazi Emek Kültür Merkezi'nin çevresi ana baba günü. Türkiye işçi sınıfının en mücadeleci günlerinden bugüne miras bıraktığı Birleşik Metal İş Sendikası (BMİS) beş bininden fazlası mavi yakalı 6400 işçinin çalıştığı, üç fabrikadan oluşan Bosch firmasının işçilerini örgütleme işini tamamlıyor. İşçiler vardiya çıkışı servislerine binmiyor, BMİS'in otobüslerine yürüyor, toplu halde kültür merkezine geliyor, noter koşulunu da yerine getirerek Türk Metal'den ayrılıyor, BMİS'e katılıyor.

Fabrikalardan gelen Bosch işçisi şovenist sarı sendikanın askeri saflarını sloganlar atarak yarıyor geçiyor ve kültür merkezine giriyor. Yarılan, sadece

Türk Metal'in kurduğu barikat değildir. Yarılan, 12 Eylül'dür!

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin burjuvazinin işçi sınıfına savaşında kirli işlerini yaptığı 12 Eylül askeri diktatörlüğünü izleyen otuz yıl boyunca, işçi sınıfı çok kahramanca eylemler yaptı. 1989 Bahar Eylemleri, 1990-91 Zonguldak Komünü, 1990'lı yılların KESK'in kuruluşuna giden yolu döşeyen mücadeleleri, Paşabahçe, Erdemir ve diğerleri, en yakınımızda Tekel işçilerinin Sakarya Komünü. Ama bunların hiç biri, 12 Eylül'ün sendikal alanda kurduğu, DİSK'in bir köşeye sıkıştırılmasına, sınıf mücadelecisi sendikacılığın kuşatılmasına dayalı güçler dengesini değiştiremedi.

İşte şimdi 12 Eylül'e hücum başlıyor. Bursa'da Renault, Tofaş, yan sanayi işçileri, İzmir'de Delphi'den sonra demir çelik, Trakya'da BSH, hepsi 12 Eylül'ün yarattığı olan Türk Metal gömleğini yırtmayı tartışmaya başlıyor. Yayılma mürekkep lekesi gibi mi olacak yoksa sancılı ve uzatılmış bir süreç mi, bilinemez. Ama Türkiye işçi sınıfı içinde bir yer sarsıntısıdır başlayan!

Gözünüzü işçi sınıfına dikmenin zamanı nihayet geldi. O çok küçümsenen işçi sınıfı, hem de binlerce işçinin çalıştığı klasik fabrikalarda, hem de klasiklerin klasiği metal sektöründe başını kaldırıyor. İşçi sınıfının en güçlü taburları doğruluyor. Titreyin ey patronlar! Halaya durun ey emekçiler ve ezilenler! Sosyal savaşta saldırıyı püskürtmeye başlayacağımız günler yaklaşıyor!

Snop Metal işçileri yasal süreci başlattı

İzmit Arslanbey Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Snop Metal'de çalışan işçiler, Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldular ve 18 işçi işten çıkarıldı. Haksız yere işten çıkartıldıkları ve sendikal haklarının engellendiği iddiasıyla Snop Metal'e açtıkları davanın görülmesine Mart ayı başında başlandı.

Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davaya işten çıkartılan 18 kişi ile birlikte müşteki sıfatıyla toplam 30 kişi, avukatları Ertuğrul Sakaoğlu, sanık olarak fabrikanın genel müdürü Djellal Lambrukeli ve avukatı Elif Erten katıldı. Suçlamaları kabul etmeyen genel müdürü Djellal Lambrukeli, her şeyi fabrika için yaptığını belirtti.

Fabrikadan çıkarılan işçiler fabrikanın genel müdüründen şikâyetçi olduklarını belirtirken fabrikada çalışmaya devam eden müşteriler şikâyetçi olmadıklarını söylediler. Müştekilerin beyanlarının tamamlanmasının ardından mahkeme tanıkların dinlenmesi için 10 Mayıs tarihine ertelendi.

İş kazası değil, cinayet!

2012 yılını korkunç, kitlesel işçi cinayetleriyle karşıladık. 24 Şubat'ta Göksu Irmağı üzerindeki bir HES inşaatında baraj kapağının patlaması sonucu, 12 işçi sele kapıldı, bunlardan sadece ikisi kurtulabildi 10 işçi yaşamını yitirdi. Çabuk kâr edebilmek için suyun aşırı derecede hızlı tutulması ve baraj inşaatında kullanılan malzemenin standartların altında olması yetmezmiş gibi olay sonrası işçi yakınları baraj kapağında çatlak oluştuğunu, 2 gün önce çatlak olan bölgelere kum torbaları atıldığını ileri sürdü.

9 Şubat'ta İstanbul Sultangazi'de bulunan süt sağma makinesi üretimi yapan bir metal fabrikasında çıkan yangında 2 işçi yaşamını yitirdi. İşçilerden biri Kars'tan İstanbul'a çalışmak için gelmiş ve kalacak yeri olmadığı için fabrikada yatıyorken diğer işçi ise sabah işe geç kalmamak için fabrikada yatıyormuş.

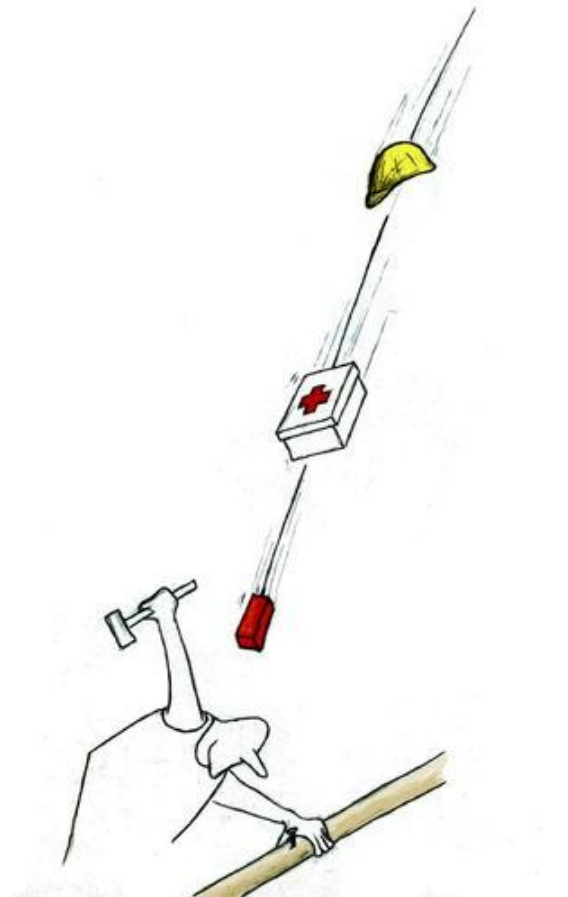
29 Şubat'ta İkitelli Organize Sanayi Bölgesi Metal-İş Sanayi Sitesinde bulunan Çem-San adlı işyerinde bir işçi, vincin halatının kopması sonucu üzerine düşen yük konteynerinin altında kalarak yaşamını yitirdi. Yapılması gereken zorunlu periyodik kontrollerin yapılmaması ve denetim eksikliği, patronların sermayelerine sermaye eklerken işçilerin canından can alıyor.

Son olarak 11 Mart'ta Ece Türkiye'nin, Kayı İnşaat yürütücülüğüyle sürdürdüğü Marmara Park AVM inşaatında çalışan 11 işçi inşaat yakınında uyudukları çadırda yanarak can verdi. Yatakhane olarak kullandıkları naylon çadırda ısınmak için kullandıkları elektrikli soba sonları oldu. 10 kişilik çadırda 35 kişi kaldığı belirtilirken Esenyurt Belediye Başkanı "50 kişi de kalabilir yangının nedeni soğuk hava" dedi. Esenyurt Belediyesi İmar Müdürlüğü, yangında ve ölümlerde sorumluluklarını olmadığını belirtirken, inşaatın denetiminden sorumlu olan Sanat Yapı Denetim firması, kendi denetleme alanı içinde herhangi bir sorun bulunmadığını belirtti. Başbakan Erdoğan tarafından ödüllü firma Kayı İnşaat son açıklamasında olayın sorumlusu olmadıklarını,

işçilere ait yatakhane ve benzeri mahallerin yapımının Kaldem İnşaat'a ait olduğunu söyledi. En son acı gelişme ise ölen iki işçinin sigortasının öldüğü gün yapılmış olması.

Son 10 yılda iş kazaları sonucu yaklaşık 11.000 işçi öldü. Sadece 2012 Şubat ayında en az 42 işçi öldü. Patronların cebi dolacak diye işçiler en korunmasız şartlarda çalıştırılıyor, ne yatacak yerleri ne çalıştığı alanlar, malzemeler nede sosyal yaşamları ve sağlıkları ilgilendiriyor onları. Kanlı gözlerini işçilerin en ufak haklarının üzerinden bir an olsun ayırmıyorlar. Denetim sorumluluğu olanlar ve hükümet ise ölen canları değil patronları (katilleri) koruyor.

Bu olaylara sebep olan tüm sorumlular yargılsın ama özellikle de işçileri o koşullarda çalıştıran patronlar! Yeni işçi katliamlarını ve ezilen herkese reva görülen katliamları önlemek için, ömrün tamam olmasından gayri tüm ölümlere dur demek için ve dahası yaşamayı güzelleştirmek, bize yakışan kılmak için hemen şimdi örgütlenmeye, hemen şimdi mücadeleye!

Dünyadan metal işçileri haberleri

Küresel krizin etkisiyle Avrupa'nın birçok ülkesinde patronlar işçilere kemer sıkma politikaları uyguladı. Özelleştirmeler, işten çıkarmalar ve çalışma saatlerinin arttırılması gibi baskılar işçi sınıfının tepkisini ortaya koymasına, eylemler, mitingler, işyeri grevleri ve genel grevlerle meydanları doldurmasına neden oldu.

Yunanistan'da sermayeye karşı mücadelenin sembollerinden biri haline gelen 400 metal işçisi, dört ayı aşkın bir süredir yılmadan direniyor. Yunan metal işçilerinin grevi Ekim 2011'de patronun 34 işçiyi işten çıkarması ile başladı, iş gününü beş saate indirilmesi, yüzde 40 maaş kesintisi ve ek mesaiye ücret ödenmemesi dayatmalarıyla daha da kitleselleşti. Patron geride kalan işçileri işten çıkarmak ile tehdit ederek dayatmalarını kabul ettireceğini düşünürken 400 metal işçisi işten çıkartılan arkadaşlarını

destekleyerek aynı Tekel işçileri gibi muazzam bir direnişin simgesi haline geldiler.

Yunan işçiler, mücadelelerinin tüm işçi sınıfı mücadelelerini ilgilendirdiği söyleyerek işçileri birlik olmaya çağırdılar. Fabrika önünde gece gündüz direnen işçilere yunan öğrenci, işçi, aydın ve köylülerin desteği yanında, içlerinde Türkiye ve Kıbrıs'ın da bulunduğu diğer ülkelerden işçilerinde desteğini aldılar.

Yunan işçiler işsizliğe, tehditlere, şantajlara, boyun eğmeyerek ilk önce kendi patronlarını sonrada tüm gözleri üzerlerinde olan diğer yunanlı patronları korkutarak, işçi kardeşlerine, bizlere umut olmaya devam ediyorlar

Fransa'da ArcelorMittal demir-çelik fabrikasında çalışan 200 demir-çelik işçisi, Temmuz ve Ekim ayında kapatılan iki yüksek fırının Haziran ayına kadar kapalı kalması kararını protesto ederek fabrikalarını işgal ettiler. Dünyanın en büyük demir-çelik işletmesi olan ArcelorMittal geçen yıl

3000 işçiyi işten çıkararak geri başvuranlara red cevabı verdi. İki yüksek fırının kapatılmasından sonra işsiz kalan iki yüz işçi Wall Street işgallerini örnek aldıklarını, işlerini geri alma konusunda bir sonuç edene kadar buldukları yeri terk etmeyeceklerini belirterek işgale destek çağrısında bulundular.

İtalya'nın başkenti Roma'da binlerce metal işçisi, bağlı oldukları Metal İşçileri Federasyonu (FIOM) ile meydanları doldurdu. Mario Monti hükümetinin krizle mücadele kapsamındaki yeni işçi reformuna karşılık "işyerinde demokrasi" yürüyüşü düzenleyen işçilere sol partiler, sendikalar ve öğrenciler destek verdi. Mario Monti hükümetinin Aralık'ta açıkladığı 33 milyar avroluk kemer sıkma paketi sonrasında işçilerin ücretlerinde kesinti yapıldı ve vergileri arttı. Şubat ayında Almanya başbakanı Merkel – Monti görüşmesinden

sonra Merkel: İtalya'da, Başbakan Monti ve hükümetinin attığı cesur reformları dikkatle takip ettik. Önümüzdeki yıllarda üstesinden gelmemiz gereken, aşmamız gereken yeni dağlar olacaktır dedi ve İtalya-Almanya girişimcileri arasındaki işbirliğinden duyduğu heyecanı dile getirdi.

Bizim Merkel'in dediklerinden okumamız gereken, krizin etkileri sadece bir ülkeyi vurmuyor. Tüm ülkelerin burjuvazileri, işçilere karşı yapılan baskı ve kısıtlamalara karşı işçilerin tepkisini dikkat ile takip ediyor. Patronların birliğinden duydukları

memnuniyeti dile getirirken işçilerin birliğini aşılması gereken dağ olarak görüyorlar.

Biz birlik oldukça değil Almanya – İtalya tüm dünya patronları birleşseniz bile üstesinden gelemezsiniz, işçilerin birliğinden oluşan o yüce dağı hiçbir zaman delemesiniz.

Dünyanın Bütün İşçileri Birleşin-

Sendikalaşma Savaşı - Mücadele Sürüyor

CEHA, Kayseri’de büro mobilyaları üreten bir firma. Fabrikada çalışan işçiler, yaklaşık 6 ay önce DİSK’e bağlı Birleşik Metal Birleşik Metal İş Sendikasına üye oldular. Sendikalaşmaya kararlı işçilere karşı patron Çetin ŞEN ve fabrika müdürleri saldırıya geçti. Bir yandan sendikayı kötülerken, diğer yandan DİSK kapanıyor dedikoduları yaymaya çalıştılar. Tek tek işçilerin ailelerine telefon açıp, işsiz kalmakla tehdit ettiler. “Biz Aileyiz” başlıklı yazılar dağıtarak, sendikalaşan işçilerin ailesine ihanet ettiğini duyurdular.

Telefonla görüştüğümüz Birleşik Metal Birleşik Metal İş Anadolu Sendikası Başkanı Rasim GÜNDAL, Şube Sekreteri Satılmış Yılmaz ve Örgütlenme Uzmanı Yakup Aslandoğan’la fabrika önüne gittiklerinde özel güvenliklerin saldırısına uğradıklarını doğruladı.

Birleşik Metal-İş Sendikası CEHA işçilerinin sendikalaşma sürecinde fabrika içerisinde gördükleri baskıdan dolayı savcılığa suç duyurusunda bulundu. Adliye önünde basın açıklaması yapan Rasim Gündal işçilerin yanında sonuna kadar mücadele edeceklerini belirtirken, CEHA patronlarının tehditlerine de boyun eğmeyeceklerinin altını çizdi. Gündal: “ İşçilerin anayasal hakkı olan sendikalaşma hakkına karşı,

işveren ve temsilcilerinin tahammülsüzlüğü işçilere yönelik baskıya dönüşmüştür. İşyerinde hür iradeleriyle sendikamıza üye olan işçilerin zorla istifa ettirilmeye çalışılması, etmek istemeyenlerin ‘işten atarız’ diyerek tehdit edilmeleri, anayasanın açıkça çiğnenmesi anlamına gelmektedir.” dedi.

İşçiler kararlı

İşler sendikaya üye olmanın anayasal bir hak olduğu, asıl haksızlık yapanın ve yasalara uymayanın patronları olduğunu belirtirken, haklı mücadelelerinde sonuna kadar devam kararı aldıklarını belirttiler.

Bizde işçi kardeşlerimizin haklı mücadelelerini kararlılıkla ilerlemeleri için yürekten selamlıyoruz.

DİSK Genel Kurulu

Ana muhalefetin değil, sınıfın sendikası!

10-11-12 Şubat tarihlerinde yapılan DİSK Genel Kurulu’nun, konukların da katıldığı ilk gününe damgasını vuran, İstanbul Maltepe Belediyesi’nin taşeron işçileri oldu. İşçiler İzmir’den Mersin’e bir dizi CHP’li belediyede yaşanan alışıldık senaryoya karşı örgütlü tepkilerini ortaya koyarken (sınıf sendikası), Genel-İş’in şube başkanı işçilere neredeyse saldırıyordu (ana muhalefetin sendikası!). Maltepe Belediyesi işçileri, kapitalist düzenin hükümet partisinden sonra

ikinci temsilcisi olan CHP’nin genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun konuşması başlarken de protestoya giriştiler, onu konuşturmadılar.

DİSK’in sınıf sendikası yüzünü bir kere daha ortaya koydular. Buna karşılık, genel kurul divan başkanının Kemal Kılıçdaroğlu’nu, “devrimciliğinden, sosyalistliğinden kimsenin kuşku duyamayacağı lider” olarak takdimi, yine ana muhalefet sendikacılığı idi.

DİSK şanlı bir mücadele geleneğine dayanıyor. Dünya ekonomisini avucuna almış olan derin ekonomik depresyon Türkiye’ye de gelecek. Tek çözüm yolu DİSK’in sınıf mücadelesi geleneğini yeniden canlandırmaktır.

DİSK, eski başkanı Süleyman Çelebi’nin CHP’den milletvekili olmasından sonra yapılan bu Genel Kurul’la birlikte yeni bir döneme giriyor. Yeni yönetimde ön planda iki isim var: Genel-İş başkanı Erol Ekici DİSK’in genel başkanı oldu, Birleşik Metal-İş başkanı Adnan Serdaroğlu ise genel sekreter. Bakalım, DİSK ana muhalefet sendikası mı olacak yoksa sınıf sendikası mı? Görev sınıf sendikası ve sınıf mücadelesi çizgisinin kazanması için mücadeledir.

Yeni sendika yasasının anlamı ne?

Bugüne kadar harekete geçmeyen sendika yönetimleri için meclise sunulan tasarı bir ders niteliğinde. İşçi sınıfının haklarını ancak mücadele ederek genişletebileceği bir kez daha ortaya çıktı. Kanun tasarısını yırtıp atmak için, karşımıza dikilen barajları yıkmak için, grev hakkını grev meydanında kazanmak için mücadeleye!

12 Eylül'ün sendikal örgütlenme ve mücadeleye vurduğu en büyük darbelerin arasında 2821 sayılı

Sendikalar Kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu geliyor. İşçi sınıfının karşısına grev yasaklarını ve barajları diken bu yasaların değiştirilmesi yönündeki çalışmalar bir süredir devam ediyordu. 2821 ve 2822 sayılı kanunlar birleştirilerek hazırlanan Toplu İş İlişkileri Kanunu (TİİK) Tasarısı, sonunda meclise sunuldu.

Önceki kanunlara kıyasla tasarıda, sendikaya üyelik ve üyelikten ayrılmada noter şartının kaldırılması, işkollarında yapılan değişiklikler, işkolu barajı gibi noktalarda yapılan değişiklikler öne çıkıyor. Mevcut yasada **yüzde 10** olan işkolu barajı **yüzde 3 düşürülüyor**. Görünürdeki bu sınırlı iyileşmeye rağmen kimi işkollarının bileştirilerek işkolu sayısının 28'den 18'e indirilmesi nedeniyle birleştirilen işkollarında çalışan toplam işçi sayısı arttığı için, şu an işkolu barajını sağlayan birçok sendika bile yeni düzenleme ile barajın altında kalıyor.

Bu görünürdeki iyileştirmelerin gerçekte bir fayda sağlamayacağı ortada. Ama bundan daha önemlisi, yeni tasarının eski yasadan olduğu gibi devraldığı düzenlemeler.

Neler mi bunlar?

- Sendikanın toplu iş sözleşmesi yetkisi kazanabilmesi için işyerinde çalışan işçilerin en az yarısından bir fazlasının (yüzde 50+1) sendikaya üye olma şartı korunuyor.
- Greve sadece toplu iş sözleşmesinde uzlaşmazlık olması durumunda gidilebiliyor.
- Genel grev, dayanışma grevi, siyasi grev, üretimi düşürme yasak.
- İşyeri ve çevresine grev gözcüleri için kulübe, baraka, çadır kurmak yasak.
- Elektrikten doğalgaza, petrokimyadan bankacılığa, itfaiyeden şehir içi toplu taşıma hizmetlerine ve hastanelere kadar birçok sektörde grev yasak.

Ve bunlar yeni tasarıda da korunan sendikal engellerin sadece birkaçı. Sendikal hakları genişletmek için sınıfın kendi gücüne güvenmek yerine sermaye ve hükümetin temsilcileri ile görüşmeler yapmayı yeterli gören ve bugüne kadar harekete geçmeyen sendika yönetimleri için meclise sunulan tasarı bir ders niteliğinde. İşçi sınıfının haklarını ancak mücadele ederek genişletebileceği bir kez daha ortaya çıktı. Kanun tasarısını yırtıp atmak için, karşımıza dikilen barajları yıkmak için, grev hakkını grev meydanında kazanmak için mücadeleye!

Okurdan gelenler...

Metal işkolunda kadın olmak

Ben 3 yıldır metal sektörüne ait bir fabrikada çalışan kadın işçiyim. 12 saat çalışıyorum, sürekli ayakta ve ısıtmanın olmadığı bir yerde çalışmak çok zor oluyor benim için, ama iki çocuğum da okuyor. Onlar için buradayım. Kadın olunca çalışma fabrika ile sınırlanmıyor maalesef. Ne kadar yorgun olsam da üzerime yıkılan tüm ev işleri ile mesai devam ediyor.

Fabrikada çalışmanın güzel olduğu kadar zor yanları da var. Üretim kısımlarında fazla kadın işçinin olmaması, kadınların genelde idari kısımda olması, üretimde çalışan kadınlara daha da zor çalışma şartlarını dayatıyor. Ortak kullanılan tuvaletler, kötü havalandırma, ısıtma ve soğutma yetersizliği ile sağlığımızı korumakta zorlanırken, ayakta ve uzun süren iş süresi sonucunda bazen erkek işçilerin bile zorlandığı şartlarla başa çıkmamız gerekiyor.

Erkek işçilerin kalabalık olduğu yerde argo ve küfür de eksik olmuyor tabii. Herkes dikkatli davranmıyor, bunun altında hala benimsenemediğimin ya da orda olmamı istememelerinin olduğunu düşünüyorum. Bazen de benimle beraber bölümüme terbiyenin, dirlik düzenin de geldiğini söyleyenler oluyor.

Kadın işçiler, erkek işçilerden daha az tercih ediliyor, daha az ücret alıyorlar ve işçi çıkartılma durumlarında ilk tercih edilen oluyorlar. Evlilik ve annelik gibi riskli durumlar taşıdığı için kadın işçilere en başından geçici gözüyle bakılıyor ve işe alınırken yedek işçi olarak alınıyor.

Tüm zorluklarına rağmen bence kadın çalışmalı. Başardıkça gücünün farkına varıyor insan. Çünkü isterse kadın her işi başarabilir. Ben bunu çevremdekilere ve iş arkadaşlarıma kanıtladım. Onlarla beraber uyum içinde çalışıyoruz şimdi. Çünkü hepimizin davası ortak; hayatta kalabilmek için çalışmak.

Gebze'den bir kadın işçi

Birbirimizden Haberdar Olalım

Haberlerinizi, Şikayetlerinizi Ve Önerilerinizi
Bizimle Paylaşın Yayınlayalım

metaliscisininnesi@gmail.com